

TEMA D'INTERÈS: INFECCIONS DE TRANSMISSIÓ SEXUAL

Les malalties de transmissió sexual poden ser causades per virus, bacteris o paràsits, i es poden localitzar als genitals, anus o boca, i també es poden generalitzar i afectar el sistema sanguini i limfàtic, afectant d'aquesta manera diferents òrgans.

Les manifestacions clíniques d'aquestes infeccions són molt àmplies: des de lesions o úlceres a la pell, secrecions, afectació de l'estat general, a no experimentar cap símptoma, de manera que la infecció passa desapercebuda.

D'aquestes infeccions n'hi ha que es curen amb facilitat, però també n'hi ha que són incurables, que poden provocar malalties cròniques o fins i tot, la mort.

Pot ser que provoquin esterilitat (tant en l'home com en la dona), complicacions en l'embaràs, càncers genitals o anals; també pot ser que la infecció es transmeti de mare a fill durant l'embaràs o el part.

Transmissió

La transmissió es produeix durant les relacions sexuals amb i sense penetració, de manera molt ràpida si no es fa servir preservatiu (masculí o femení) o una banda de làtex com a protector bucal.

Si no hi ha penetració aquestes infeccions es produeixen:

- Per *intercanvi de fluids corporals* (semen, secrecions vaginals, sang) – aquest és el cas del virus VIH, hepatitis B o clamídies.
- Per *contacte directe* amb àrees de la pell o mucoses afectades per la infecció, com l'herpes genital o la sífilis.

Tractament

La majoria d'infeccions de transmissió sexual es diagnostiquen i tracten fàcilment, tot i que algunes no es curen de manera definitiva.

És important fer un tractament precoç, ja que si una infecció de transmissió sexual no es tracta pot deixar seqüeles importants, com inflamació de la pròstata crònica, esterilitat, artritis, alteracions neurològiques o càncer.

Per tal d'evitar la propagació de la infecció, és important que les persones amb qui s'ha mantingut relacions sexuals ho sàpiguin, i encara que no tinguin cap símptoma també les hauria de veure un metge.

Prevenició

S'han d'evitar les situacions i comportaments de risc, la prevenció més important és l'ús correcte del preservatiu, que és el mètode més eficaç, ja que actua com una barrera.

Altres mètodes anticonceptius (diafragma, esponges vaginals, espermicides, píndola o pegats) serveixen per prevenir l'embaràs, però no les infeccions de transmissió sexual. Si es vol evitar l'embaràs, s'ha de fer servir algun d'aquests mètodes i a més, el preservatiu per evitar la infecció sexual.

Existeixen vacunes pel l'hepatitis A i B, i pel papil·loma humà.

Infeccions sexuals causades per bacteris: *el tractament és amb antibiòtic*

• GONOCÒCCIA

Causada pel bacteri *Neisseria gonorrhoeae*, que creix fàcilment a les zones humides del cos humà. Pot ser que no causi cap símptoma a la persona afectada, però aquesta la pot transmetre a altres persones, durant les relacions sexuals sense protecció i per contacte amb les secrecions.

Si no es tracta pot provocar problemes de salut greus i permanents: malaltia inflammatòria pèlvica en la dona i epididimitis (inflamació d'una part del testicle) en l'home.

Haver passat la malaltia no vol dir que no es pugui tornar a patir en un futur.

• SÍFILIS

Causada pel bacteri *Treponema pallidum*, que no sempre provoca símptomes, pot ser que la persona tingui la infecció i no ho sàpiga.

Aquesta malaltia evoluciona en tres fases:

-Primària – apareix una única lesió (xancres) no dolorosa a la vagina, penis, anus o boca, entre els 10 i 90 dies després del contagi. És quan la malaltia és més fàcil de curar; encara que s'ha de tenir present que si no es tracta, pot progressar a la següent fase.

-Secundària – al cap de 2 o 3 mesos després del contagi apareixen taques a les plantes dels peus i als palmells de les mans. També pot haver-hi febre o mal a les articulacions.

A partir d'aquí s'entra en una fase de latència, on la infecció es manté asimptomàtica durant anys, o durant la resta de la vida. Però hi ha el risc de passar a la següent fase

-Terciària – apareixen complicacions en els òrgans interns, i la persona sofreix demència o dificultat per coordinar els moviments.

Haver tingut sífilis no dona immunitat, es pot tornar a patir.

• TRICOMONOSI

Causada pel paràsit *Trichomonas vaginalis*, que afecta sobretot la dona. Moltes vegades és asimptomàtica, i no sol tenir complicacions.

La transmissió es produeix durant les relacions sexuals sense protecció.

• INFECCIÓ PER CLAMÍDIA

Causada pel bacteri *Chlamydia trachomatis*, afecta els òrgans genitals.

Es transmet a través de les relacions sexuals sense protecció, i en la majoria dels casos no hi ha símptomes.

Infeccions sexuals causades per virus: *el tractament consisteix en alleujar signes i símptomes*

• CONDILOMES ACUMINATS

Són les berrugues genitals o venèries, causades pel virus del papil·loma humà. D'aquest virus n'hi ha més de cent tipus diferents, i alguns d'ells són els que originen berrugues a la regió genital o anal, que solen ser indoloros.

Es pot contagiar encara que la persona afectada no presenti signes visibles, i per tant, no sàpiga que està infectada. La transmissió es produeix per contacte directe a través de la pell

El tractament que es fa servir elimina les berrugues però no el virus, per això, és possible que al cap d'un temps aquestes tornin a sortir.

• HEPATITIS B

Produïda pel virus de l'hepatitis B, afecta el fetge. La majoria de les persones infectades eliminen el virus, es curen i adquireixen immunitat.

Però algunes vegades, l'organisme no el pot eliminar i es produeix l'hepatitis B crònica, la persona és portadora del virus i el pot transmetre a través de relacions sexuals sense protecció, a través del contacte amb la sang d'una persona infectada, o pot passar de la mare al fill en el moment del part.

En el cas de l'hepatitis aguda no hi ha un tractament específic, s'ha de descansar i beure molt líquid. L'hepatitis crònica es pot tractar amb antivirals i interferó, i en casos de cirrosi o complicacions pot arribar a ser necessari un transplantament de fetge.

La prevenció d'aquesta malaltia és la vacuna, inclosa en el calendari de vacunacions. També s'han de prendre mesures, com no compartir objectes personals i mantenir relacions sexuals amb protecció.

• HERPES GENITAL

Causada pel virus de l'herpes simple VHS-1 i VHS-2, és una infecció crònica, no es cura. Provoca vesícules, sobretot en l'àrea genital, que poden donar lloc a úlceres doloroses, que triguen setmanes a curar-se.

La malaltia es transmet fàcilment durant les relacions sexuals per contacte amb les zones afectades, i també per contacte amb la pell, mucoses i secrecions de la persona afectada. En aquest cas, el preservatiu redueix el risc de contagi d'aquesta infecció, però no del tot, ja que l'herpes pot aparèixer en altres zones del cos que el preservatiu no cobreix.

• VIH

El virus de la immunodeficiència humana es pot transmetre a través de la sang, via sexual o via perinatal.

Una vegada el virus està dintre de l'organisme es pot quedar adormit durant períodes llargs de temps, o es pot multiplicar i destruir les cèl·lules. Si és així, el sistema immunitari perd la capacitat de defensar-se d'altres gèrmens patògens, cosa que facilita l'aparició d'altres malalties: infeccions oportunistes, càncers o alteracions neurològiques.

En aquest cas es parla de SIDA, que és la síndrome d'immunodeficiència adquirida, malaltia que destrueix el sistema immunitari.

Tenir VIH no és el mateix que tenir la SIDA, es pot tenir el virus i no tenir la malaltia. En aquest cas, la persona és seropositiva i pot transmetre el virus a altres persones.

El tractament és una combinació de medicaments que no curen la SIDA, però impedeixen la replicació del virus i ajuden el sistema immunitari a recuperar-se de la infecció; i s'ha de seguir durant tota la vida.